

Nr 154.

Av herr **Wallén**, *angående åtgärder mot nedskräpande eller vandalisering och förstöring av mark eller vatten inom bebyggda områden eller i dessas närhet.*

Under de senare åren har en klar tendens fått uttryck, nämligen att göra så många som möjligt av vårt lands invånare delaktiga av landets friska liv och rekreationsmöjligheter. Sett från synpunkten av den alltmer tilltagande urbaniseringen och att allt flera av vårt lands ungdom instängas i städernas fabriker eller mörka butikslokaler, är också detta enbart en källa till glädje. Men medaljen har en frånsida. De skaror, som i allt större antal per motorbåt, cykel eller andra forskaffningsmedel söka sig ut i naturen för att där tillbringa veckohelgen eller semestern, glömma mer än ofta, att de äro gäster hos enskilda människor, då de slå upp sina tält eller laga sin mat. Den mark eller det vatten, som de för tillfället besöka, är i regel någons hem, i varje fall förvärvskälla. Även landsbygdens folk, som utför sitt viktiga arbete under ofta mera glädjelösa och tunga förhållanden än städernas invånare, har berättigade krav på att deras hem och områden, där de vistas för sin näring, respekteras. Men hur går det i verkligheten oftast till? Under hela sommarhalvåret kan var och en, som gör sig besvär att förflytta sig utom städernas tullar, konstatera, att sönderslagna buteljer, bortkastat papper, matrester utgöra tecknen på stadsbornas tacksamhet för en på angenämt sätt tillbragt vilotid på landsbornas områden. Mycket göres visserligen för att höja ansvarskänslan hos den, man vore frestad kalla det »maroderande» utflyktspubliken, men utan hot om strängare efterräkningar lärer intet väsentligt bättre tillstånd vara att emotse. Det synes ej vara för mycket begärt att den får böta, som beträdes med att i tanklöshet bortkasta eller rent av skjuta till måls med tombuteljer på annans mark, där dessa sedermera skada barn och kreatur. För att nå största möjliga effektivitet anser jag, att allmänt åtal bör föreskrivas vid beivrande av brott av ovan angivet slag, som skola omfatta allt slags nedskräpande eller förstörande av annans område — vare sig det är fråga om fast mark eller vatten — i närheten av bebyggelse eller där eljest väsentligt men för ägaren, brukaren eller andra som där vistas därigenom uppkommer.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och straffbeläggning av åtgärder, som inne-

Motioner i Andra kammaren, Nr 154.

fatta nedskräpande eller vandalisering och förstöring av mark eller vatten inom bebyggda områden eller i dessas närhet, i den mån straffpåföljd ej redan nu kan vara för förstörelsen stipulerad.

Stockholm den 20 januari 1940.

Otto Wallén.
